

Studiul 4: Păcatul în biserică

Sabat după-amiază, 18 iulie

De memorat:

„Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.”

1 Corinteni 6:19,20.

Creierul nostru este ca un burete: absoarbe orice ajunge la el prin simțurile noastre. S-ar putea să nu fim conștienți de majoritatea lucrurilor pe care le percepem (nu am putea gândi clar dacă ne-am aminti totul), dar toate sunt stocate și, într-o anumită măsură, influențează ce gândim, ce simțim și ce facem. De aceea este foarte ușor să fim influențați de lucrurile rele din jur. Biserica creștină s-a confruntat încă de la început cu această problemă. De unde a apărut, de pildă, păzirea duminicii? A inventat-o biserica din senin? Bineînțeles că nu. A provenit din cultura înconjurătoare.

Și putem vedea acest principiu acționând și aici, în Corint. După un apel împotriva divizării (1 Corinteni 1 – 4), Pavel se întoarce acum la probleme legate de imoralitatea sexuală, procese în tribunale, prostituție, căsătorie și celibat (1 Corinteni 5 – 7). Standardele lumii îi afectau semnificativ pe corinteni. Scindările descrise în 1 Corinteni 1 – 4 au creat premisele pentru comportamentul imoral condamnat în capitolele următoare. Cum caută Pavel să abordeze acest păcat în biserică și ce lecții putem extrage din ce a scris?

Discrepanță între credință și practică

De-a lungul istoriei creștine, teologii, pastorii și laicii au studiat Noul Testament pentru a determina cum ar trebui să arate biserica. Ne minunăm, de pildă, de biserica din cartea Faptele apostolilor. Dar pierdem repede din vedere un element important: oamenii au probleme. Se pare că putem citi Noul Testament și ca să vedem ce spune Biblia despre cum nu ar trebui să arate o biserică. Epistolele lui Pavel către corinteni sunt un bun punct de plecare.

1. Ce situație scandaluoasă descrie Pavel în 1 Corinteni 5:1-13 și de ce este ea atât de tulburătoare?

1 Corinteni 5:1-13

- ¹ Din toate părțile se spune că între voi este curvie, și încă o curvie de acelea care nici chiar la păgâni nu se pomenesc, până acolo că unul din voi trăiește cu nevasta tatălui său.
- ² Și voi v-ați fălit! Și nu v-ați mâhnit mai degrabă, pentru ca cel ce a săvârșit fapta aceasta să fi fost dat afară din mijlocul vostru!
- ³ Cât despre mine, măcar că n-am fost la voi cu trupul, dar fiind de față cu duhul, am și judecat, ca și când aș fi fost de față, pe cel ce a făcut o astfel de faptă.
- ⁴ În Numele Domnului Isus, voi și duhul meu, fiind adunați laolaltă prin puterea Domnului nostru Isus,
- ⁵ am hotărât ca un astfel de om să fie dat pe mâna Satanei, pentru nimicirea cărnii, ca duhul lui să fie mântuit în ziua Domnului Isus.
- ⁶ Nu vă lăudați bine. Nu știți că puțin aluat dospește toată plămădeala?
- ⁷ Măturați aluatul cel vechi, ca să fiți o plămădeală nouă, cum și sunteți, fără aluat, căci Hristos, Paștele noastre, a fost jertfit.
- ⁸ Să prăznuim dar praznicul nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate și violenție, ci cu azimile curăției și adevărului.
- ⁹ V-am scris în epistola mea să n-aveți nicio legătură cu curvarii.
- ¹⁰ Însă n-am înțeles cu curvarii lumii acesteia sau cu cei lacomi de bani sau cu cei hrăpăreți sau cu cei ce se închină la idoli, fiindcă atunci ar trebui să ieșiți din lume.
- ¹¹ Ci v-am scris să n-aveți niciun fel de legături cu vreunul care, măcar că își zice „frate”, totuși este curvar sau lacom de bani sau închinător la idoli sau

defăimător sau bețiv sau hrăpăreț; cu un astfel de om nu trebuie nici să mâncați.

¹² În adevăr, ce am eu să judec pe cei de afară? Nu este datoria voastră să judecați pe cei dinăuntru?

¹³ Cât despre cei de afară, îi judecă Dumnezeu. Dați afară dar din mijlocul vostru pe răul acela.

Expresia „nevasta tatălui său” (1 Corinteni 5:1) sugerează că Pavel se referă la relația incestuoasă dintre un bărbat și mama lui vitregă. Această situație probabil a fost relatată de „ai Cloei” (1:11). Incestul era considerat un păcat atât de groaznic încât „nici chiar la păgâni nu se pomene[a]” (5:1). Dar să se întâmple așa ceva într-o biserică creștină timpurie? Cuvintele lui Pavel din 1 Corinteni 5:1,2 exprimă șocul lui că un membru al bisericii făcea așa ceva.

Dar această situație gravă devine și mai gravă. Pavel este și mai uluit când își dă seama că, în loc să le pară rău de situație, corintenii erau chiar mândri că tolerau un astfel de păcat (5:1,2). Astfel Pavel intenționează să îl corecteze nu doar pe omul imoral, ci și biserica, pentru discrepanța evidentă dintre credință și practică. De fapt, Pavel arată în mod constant că atitudinea indulgentă a bisericii față de acel bărbat care comitea incest necesita o corecție. Dar chiar să fie mândră biserica de un asemenea scandal sexual și chiar să se laude cu el (1 Corinteni 5:2,6)? Pentru Pavel era prea mult. Cum ajunseseră acești oameni într-o așa situație?

Nu avem o explicație pentru toleranța bisericii din Corint față de acel bărbat incestuos. Să fi fost oare un membru bogat, de pe urma căruia beneficia biserica? Sau, pentru că „toate lucrurile [...] sunt îngăduite” (1 Corinteni 6:12), să nu fi evaluat situația așa cum ar fi trebuit? Pur și simplu nu știm. Oricare ar fi adevăratele motive, credincioșii din Corint au ajuns orbi la o încălcare flagrantă a Scripturilor (Leviticul 18:7,8). Și să fie și mândri de asta?

Care sunt lucrurile condamnate în mod clar în Scriptură pe care suntem ca biserică în pericol să le tolerăm, totul în numele „iubirii” și al „acceptării”?

Gestionarea scandalurilor

Abordarea chestiunilor legate de sexualitate este întotdeauna dificilă. A fost greu pentru Pavel și este greu și pentru noi. În aceste situații trebuie să fim fideli Scripturilor și să le abordăm cu rugăciune și cu dragoste. Nu trebuie niciodată să uităm că scopul este reabilitarea și reintegrarea.

2. Cum le spune Pavel corintenilor să abordeze această situație, în 1 Corinteni 5:1-13?

1 Corinteni 5:1-13

- ¹ Din toate părțile se spune că între voi este curvie, și încă o curvie de acelea care nici chiar la păgâni nu se pomenesc, până acolo că unul din voi trăiește cu nevasta tatălui său.
- ² Și voi v-ați fălit! Și nu v-ați mâhnit mai degrabă, pentru ca cel ce a săvârșit fapta aceasta să fi fost dat afară din mijlocul vostru!
- ³ Cât despre mine, măcar că n-am fost la voi cu trupul, dar fiind de față cu duhul, am și judecat, ca și când aș fi fost de față, pe cel ce a făcut o astfel de faptă.
- ⁴ În Numele Domnului Isus, voi și duhul meu, fiind adunați laolaltă prin puterea Domnului nostru Isus,
- ⁵ am hotărât ca un astfel de om să fie dat pe mâna Satanei, pentru nimicirea cărnii, ca duhul lui să fie mântuit în ziua Domnului Isus.
- ⁶ Nu vă lăudați bine. Nu știți că puțin aluat dospește toată plămădeala?
- ⁷ Măturați aluatul cel vechi, ca să fiți o plămădeală nouă, cum și sunteți, fără aluat, căci Hristos, Paștele noastre, a fost jertfit.
- ⁸ Să prăznuim dar praznicul nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate și violenție, ci cu azimile curăției și adevărului.
- ⁹ V-am scris în epistola mea să n-aveți nicio legătură cu curvarii.
- ¹⁰ Însă n-am înțeles cu curvarii lumii acesteia sau cu cei lacomi de bani sau cu cei hrăpăreți sau cu cei ce se închină la idoli, fiindcă atunci ar trebui să ieșiți din lume.
- ¹¹ Ci v-am scris să n-aveți niciun fel de legături cu vreunul care, măcar că își zice „frate”, totuși este curvar sau lacom de bani sau închinător la idoli sau defăimător sau bețiv sau hrăpăreț; cu un astfel de om nu trebuie nici să mâncați.

¹² În adevăr, ce am eu să judec pe cei de afară? Nu este datoria voastră să judecați pe cei dinăuntru?

¹³ Cât despre cei de afară, îi judecă Dumnezeu. Dați afară dar din mijlocul vostru pe răul acela.

Pavel arată clar în 1 Corinteni 5 că scandalurile sexuale necesită disciplină bisericească. El spune că acel bărbat incestuos ar trebui dat afară (5:2,13), judecat (5:3), dat pe mâna Satanei (5:5). Membrii bisericii au fost îndemnați să nu aibă legătură cu el (5:9,11) și nici să nu mănânce cu un astfel de om (5:11). Pavel folosește un limbaj categoric, ce poate suna ofensator pentru urechile moderne, dar cuvintele lui trebuie înțelese în contextul lor istoric. De asemenea, trebuie să ne amintim că el tratează un stil de viață flagrant, păcătos. De obicei, în situații extreme, este necesar un limbaj categoric.

Este utilă o scurtă explicare a unor expresii: **„să fi fost dat afară din mijlocul vostru”** (1 Corinteni 5:2; vezi și 5:13) – face referire la disciplina bisericească. **„Să fie dat pe mâna Satanei”** (1 Corinteni 5:5) – pentru că nu a ales să fie sub ocrotirea lui Dumnezeu, trăind în ascultare de El, acest om avea să fie vulnerabil în fața lui Satana. Astfel, această expresie poate însemna pur și simplu ceva de genul: „Lăsați-l să culeagă roadele deciziilor lui!” **„Să n-aveți nicio legătură cu curvarii”** (5:9,11), **„cu un astfel de om nu trebuie nici să mâncați”** (5:11) – asocierea cu oameni imorali sexual era considerată periculoasă din cauza posibilității ca și alții să preia comportamentul. În vremurile antice, mâncatul împreună putea însemna și împărtășirea valorilor. Cu toții suntem vulnerabili la influențele care ne înconjoară și trebuie să ne protejăm cât mai bine, mai ales când avem de-a face cu astfel de situații. **„Ca duhul lui să fie mântuit”** (5:5) – disciplina bisericească are rolul de reabilitare. Ea are menirea să îi readucă pe păcătoși la realitate și să îi determine să își abandoneze stilurile de viață păcătoase. Acesta este probabil sensul intenționat de Pavel prin expresia „nimicirea cărnii” (5:5). Este probabil, de asemenea, ca omul incestuos din 1 Corinteni 5 să fie bărbatul pocăit menționat mai târziu (vezi 2 Corinteni 2:5-10). Disciplina bisericească își atinge scopul atunci când membrul greșit este reintegrat în părtășia bisericii.

Protejarea identității bisericii

În 1 Corinteni 6:1-11 Pavel continuă discuția despre modul în care creștinii ar trebui să abordeze problemele care implică oameni din biserică.

3. Ce încearcă Pavel să îi învețe pe corinteni și pe noi în 1 Corinteni 5:3,12,13 și 1 Corinteni 6:1-13?

1 Corinteni 5:3,12,13

³ Cât despre mine, măcar că n-am fost la voi cu trupul, dar fiind de față cu duhul, am și judecat, ca și când aș fi fost de față, pe cel ce a făcut o astfel de faptă.

¹² În adevăr, ce am eu să judec pe cei de afară? Nu este datoria voastră să judecați pe cei dinăuntru?

¹³ Cât despre cei de afară, îi judecă Dumnezeu. Dați afară dar din mijlocul vostru pe răul acela.

1 Corinteni 6:1-13

¹ Cum! Când vreunul din voi are vreo neînțelegere cu altul, îndrăznește el să se judece cu el la cei nelegiuîți și nu la sfinți?

² Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, sunteți voi nevrednici să judecați lucruri de foarte mică însemnătate?

³ Nu știți că noi vom judeca pe îngeri? Cu cât mai mult lucrurile vieții acesteia?

⁴ Deci, când aveți neînțelegeri pentru lucrurile vieții acesteia, voi puneți judecători pe aceia pe care Biserica nu-i bagă în seamă?

⁵ Spre rușinea voastră zic lucrul acesta. Astfel, nu este între voi nici măcar un singur om înțelept, care să fie în stare să judece între frate și frate?

⁶ Dar un frate se duce la judecată cu alt frate, și încă înaintea necredincioșilor!

⁷ Chiar faptul că aveți judecați între voi este un cusur pe care-l aveți. Pentru ce nu suferiți mai bine să fiți nedreptățiți? De ce nu răbdați mai bine paguba?

⁸ Dar voi singuri sunteți aceia care nedreptățiți și păgubiți, și încă pe frați!

⁹ Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii, nici malahii, nici sodomiții,

¹⁰ nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.

- ¹¹ Și așa erați unii din voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți în Numele Domnului Isus Hristos și prin Duhul Dumnezeuului nostru.
- ¹² toate lucrurile îmi sunt îngăduite, dar nimic nu trebuie să pună stăpânire pe mine. Toate lucrurile îmi sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos; toate lucrurile îmi sunt îngăduite, dar nimic nu trebuie să pună stăpânire pe mine.
- ¹³ Mâncărurile sunt pentru pânțece și pânțelece este pentru mâncăruri. Și Dumnezeu va nimici și pe unul, și pe celelalte. Dar trupul nu este pentru curvie: el este pentru Domnul și Domnul este pentru trup.

Cuvântul grecesc *pragma* din 1 Corinteni 6:1, tradus prin „neînțelegere”, este un termen generic ce înseamnă „lucru”. Aici el se referă la o chestiune legală. Este important să ne amintim că 1 Corinteni 6:1-11 nu se referă la un caz penal. Autoritatea instanțelor civile în privința cauzelor penale este recunoscută în Romani 13:1-5. Pavel abordează un caz de litigiu imediat după un caz de imoralitate sexuală, exact ca Moise în Deuteronomul 22:22-24. Acest lucru demonstrează cât de mult se bazează pe Scripturi modul lui Pavel de a aborda problemele din biserică.

Faptul că acest caz din 1 Corinteni 6:1-11 este încadrat de pasaje care tratează imoralitatea sexuală (1 Corinteni 5 și 1 Corinteni 6:12-20) poate sugera că „neînțelegerea” din 1 Corinteni 6:1 privea și ea imoralitatea sexuală. Nu știm sigur despre ce caz este vorba – fie o chestiune civilă minoră, precum un conflict de proprietate, fie o problemă sexuală.

Oricare ar fi fost *pragma*, Pavel nu era mulțumit să vadă cum membri ai bisericii își duc cauza în fața unei instanțe civile. Nu puteau ei, ca frați și surori creștini, să o rezolve între ei, în loc să aducă problema „la cei nelegiuți” (1 Corinteni 6:1)?

Este posibil, după cum presupun unii, ca părțile aflate în litigiu din 1 Corinteni 6:1 să fi fost tatăl și fiul din 1 Corinteni 5:1. Oricum nu este neapărat să înțelegem exact problema pentru a înțelege ideea. Pavel era preocupat de identitatea de comunitate creștină a bisericii, așa cum era percepută de cei din afară. Creștinii nu ar trebui să își spele rufele murdare în public (1 Corinteni 6:6). Nici nu ar trebui să folosească mijloace seculare pentru a judeca probleme interne. În lumea romană, indivizii de rang mai înalt, datorită bogăției sau funcției politice, erau favorizați în instanță. În schimb, creștinii trebuie să exercite o judecată asemenea lui Hristos și să se deosebească de standardele seculare.

Gândește-te la viciile enumerate de Pavel în 1 Corinteni 5:10,11 și 1 Corinteni 6:9,10! De ce enumeră păcatele sexuale alături de alte păcate, precum idolatria, furtul, lăcomia și extorcarea?

1 Corinteni 5:10,11

¹⁰ Însă n-am înțeles cu curvarii lumii acesteia sau cu cei lacomi de bani sau cu cei hrăpăreți sau cu cei ce se închină la idoli, fiindcă atunci ar trebui să ieșiți din lume.

¹¹ Ci v-am scris să n-aveți niciun fel de legături cu vreunul care, măcar că își zice „frate”, totuși este curvar sau lacom de bani sau închinător la idoli sau defăimător sau bețiv sau hrăpăreț; cu un astfel de om nu trebuie nici să mâncați.

1 Corinteni 6:9,10

⁹ Nu știți că cei nedreți nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii, nici malahii, nici sodomiții,

¹⁰ nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.

Antidotul la imoralitatea sexuală

4. Ce ne spune 1 Tesaloniceni 4:1-8 despre legătura dintre sfințire și abținerea de la imoralitatea sexuală?

1 Tesaloniceni 4:1-8

- ¹ Încolo, fraților, fiindcă ați învățat de la noi cum să vă purtați și să fiți plăcuți lui Dumnezeu, și așa și faceți, vă rugăm și vă îndemnăm în Numele Domnului Isus să sporiiți tot mai mult în privința aceasta.
- ² Știți, în adevăr, ce învățături v-am dat prin Domnul Isus.
- ³ Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră: să vă feriți de curvie;
- ⁴ fiecare din voi să știe să-și stăpânească vasul în sfințenie și cinste,
- ⁵ nu în aprinderea poftelor, ca neamurile, care nu cunosc pe Dumnezeu.
- ⁶ Nimeni să nu fie cu vicleșug și cu nedreptate în treburi față de fratele său, pentru că Domnul pedepsește toate aceste lucruri, după cum v-am spus și v-am adevărit.
- ⁷ Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire.
- ⁸ De aceea, cine nesocotește aceste învățături nesocotește nu pe un om, ci pe Dumnezeu, care v-a dat și Duhul Său cel Sfânt.

Deși în textele de mai sus Pavel se adresa altora, principiul poate fi aplicat în toate situațiile, pentru toți creștinii. Totuși se ridică întrebarea ce se întâmpla în Corint. De ce toate acele probleme?

Se pare că unii din Corint credeau că, din moment ce Evanghelia i-a eliberat, le era permis să facă orice. Ei argumentau că, așa cum stomacul a fost făcut pentru mâncare, și trupul a fost făcut pentru sex, iar sexul pentru trup (1 Corinteni 6:13). Pavel răspunde că aceasta este o interpretare greșită a libertății creștine. Lipsa de integritate în chestiuni sexuale este incompatibilă cu identitatea creștină și reprezintă o folosire greșită a libertății oferite omului prin Evanghelie (Romani 8:2; Galateni 5:13). Am fost eliberați de păcat, nu eliberați de constrângeri ca să îl comitem (Romani 8:2; 6:18,22). De fapt, „trupul [...] este pentru Domnul și Domnul este pentru trup” (1 Corinteni 6:13). Noi îi aparținem lui Hristos (6:15), iar cine suntem trebuie să influențeze ceea ce facem. Cele două aspecte sunt indisolubil legate. Acest fapt este prezentat în 1 Corinteni 6 în 3 moduri:

Mai întâi, suntem spălați, sfințiți și socotiți neprihăniți „în Numele Domnului Isus Hristos și prin Duhul Dumnezeului nostru” (1 Corinteni 6:11). Păcatele

enumerate în 1 Corinteni 6:9,10, ca și imoralitatea sexuală denunțată în 1 Corinteni 6:12-20, nu au loc în viața celor care au fost spălați, sfințiți și socotiți neprihăniți. **În al doilea rând**, suntem părți ale trupului lui Hristos (1 Corinteni 6:15). Aceasta înseamnă că trebu-ie să fim uniți cu Hristos (6:17). Imoralitatea sexuală este o încălcare a acestei uniri (6:13,15). Oricine se unește cu o persoană într-o relație sexuală extramaritală devine „un singur trup” cu ea (6:16). Unirea cu Hristos prin Duhul trebuie să determine etica creștină în chestiunile sexuale. **În al treilea rând**, trupul nostru este „Templul Duhului Sfânt” (1 Corinteni 6:19,20). Singura cale de a trăi o viață sfântă, cu integritate în aspectele sexuale, este să avem o relație strânsă cu Hristos prin Duhul Sfânt. În Epistola către romani, Pavel îi îndeamnă pe creștini să-și aducă trupul „ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu” (12:1).

**Gândește-te la dezastrul pe care păcatele sexuale l-au adus asupra omenirii!
Ce ar trebui să ne spună acest lucru despre gravitatea acestei probleme
pentru creștin?**

Căsătoria și celibatul

Afirmația lui Pavel că trupul nostru „este Templul Duhului Sfânt” (1 Corinteni 6:19) apare în contextul unui avertisment privitor la imoralitatea sexuală. Să fii un templu al Duhului este singura cale de a trăi o viață sfântă. Biserica este o comunitate creștină care se distinge de mediul din jur. Prezența Duhului Sfânt face acest lucru posibil.

5. Cum explică 1 Corinteni 6:19 – 7:9 modul în care se poate pune în practică porunca de a „fugi de curvie” (vezi 1 Corinteni 6:18)?

1 Corinteni 6:19,20

¹⁹ Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri?

²⁰ Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

1 Corinteni 7:1-9

¹ Cu privire la lucrurile despre care mi-ați scris, eu cred că este bine ca omul să nu se atingă de femeie.

² Totuși, din pricina curviei, fiecare bărbat să-și aibă nevasta lui și fiecare femeie să-și aibă bărbatul ei.

³ Bărbatul să-și îplinească față de nevastă datoria de soț și tot așa să facă și nevasta față de bărbat.

⁴ Nevasta nu este stăpână pe trupul ei, ci bărbatul. Tot astfel, nici bărbatul nu este stăpân peste trupul lui, ci nevasta.

⁵ Să nu vă lipsiți unul pe altul de datoria de soți, decât doar prin bună învoială, pentru un timp, ca să vă îndeletniciți cu postul și cu rugăciunea, apoi să vă împreunați iarăși, ca să nu vă ispitească Satana din pricina nestăpânirii voastre.

⁶ Lucrul acesta îl spun ca o îngăduință; nu fac din el o poruncă.

⁷ Eu aș vrea ca toți oamenii să fie ca mine, dar fiecare are de la Dumnezeu darul lui: unul într-un fel, altul într-altul.

⁸ Celor neînsurați și văduvelor, le spun că este bine pentru ei să rămână ca mine.

⁹ Dar, dacă nu se pot înfrâna, să se căsătorească, pentru că este mai bine să se căsătorească decât să ardă.

1 Corinteni 6:18

¹⁸ Fugiți de curvie! Orice alt păcat pe care-l face omul este un păcat săvârșit afară din trup, dar cine curvește păcătuiește împotriva trupului său.

În 1 Corinteni 7 există lecții importante despre sexualitate. În linii mari, acest capitol poate fi împărțit în două secțiuni: (1) instrucțiuni cu privire la căsătorie (7:1-24) și (2) instrucțiuni cu privire la celibat (7:25-40). Acest capitol ne ajută să înțelegem că este important și necesar să vorbim despre sexualitate.

Totuși, când citim 1 Corinteni 7, trebuie să nu uităm că Pavel răspunde unor întrebări punctuale legate de probleme din biserica din Corint. Altfel, unele afirmații ar putea da impresia că el are o părere negativă despre căsătorie, ceea ce nu este cazul (1 Timotei 4:1-3; 5:14; vezi și Evrei 13:4).

Este remarcabil faptul că porunca „fugiți de curvie” din 1 Corinteni 6:18 este încadrată de ideea unirii cu Hristos (6:17) și de aceea de a fi un templu al Duhului (6:19). Există o cale mai bună de a fugi de imoralitatea sexuală? Bineînțeles că nu.

De asemenea, Dumnezeu a creat sexul, dar acesta trebuie să fie experimentat numai în cadrul căsătoriei. Sexul este un privilegiu al căsătoriei dintre un bărbat și o femeie, singurul tip aprobat în Biblie.

Când spune „fugiți de curvie”, Pavel ar putea avea în minte istoria lui Iosif (Geneza 39:6-18). Biblia spune că, în fața avansurilor desfrânate ale soției lui Potifar, Iosif „a fugit afară” (Geneza 39:18). Acest lucru este menționat de nu mai puțin de patru ori în Geneza 39:6-18. Biblia nu spune direct, dar se subînțelege faptul că Iosif a așteptat să aibă relații sexuale doar în cadrul căsătoriei (Geneza 41:45). El era un bărbat plin de Duhul Sfânt (Geneza 41:38) și voia să facă ce era corect înaintea lui Dumnezeu.

Cum ne putem proteja ca biserică de viziunile aberante despre sexualitate care ne domină cultura?

Un gând de încheiere

Suplimentar: Ellen G. White, Faptele apostolilor, cap. 29, „Solie de avertizare și îndemn”

Interesant este că, în lista viciilor din 1 Corinteni 5:10,11 și 6:9,10, idolatria și beția sunt enumerate alături de imoralitatea sexuală. Așa cum amintește Pavel în 1 Corinteni 10:7 (compară cu Exodul 32:1-6), sărbătorile idolatre erau de obicei caracterizate de mâncat și de băut în exces, ceea ce creează ocazia pentru imoralitate sexuală (10:8). Ellen G. White spune: „Omul nu se poate bucura de binecuvântarea sfințirii cât timp este stăpânit de egoism și de lăcomie. [...] Minunată este puterea de rezistență a organismului uman la abuzurile comise asupra lui, dar persistarea în obiceiurile rele de a mânca și a bea în exces va slăbi orice funcție a corpului. Prin satisfacerea poftelor și a patimilor pervertite, chiar și creștinii declarați mutilează procesele naturale și slăbesc puterea corporală, mintală și morală” (Ellen G. White, Sfințirea vieții, p. 25, 26).

„Dumnezeu caută să ne aducă la standardul Său înalt, pur și ceresc. În acest scop Duhul Său se luptă neîncetat cu noi. [...] Tendințele noastre naturale, dacă nu sunt corectate de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, au în ele semințele morții morale” (Ellen G. White, Manuscrisul 12, 1888).

Zilnic: Iov 16 –22; Ellen G. White, Dietă și hrană, cap. 23, „Să ne ducem sfințirea până la capăt” – „Carnea de porc...”

1. Ce făceau prietenii lui Iov în timp ce el se ruga lui Dumnezeu cu lacrimi?
2. Cine l-a părăsit și cine l-a uitat pe Iov?
3. Ce a spus Țofar că îl silește să răspundă?
4. Care era acea mângâiere pe care Iov o cerea de la prietenii săi?
5. Prin ce sunt puse în primejdie cele mai înalte interese ale făpturii?